

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Var han morder?

En artikel der tidligere er publiceret på Læsø Museumsforenings hjemmeside, som månedens historie.

Var han morder?

Historien starter med to indførsler i Byrum sogns kirkebog fra 1834. Det drejer sig om begravelserne af Hans Olesen Dahl og Niels Pedersen Nørgaard.

Teksten i kirkebogen er:

D. 23. oktober 1834 døde Hans Dahl og blev begravet på Byrum kirkegård d. 27. oktober. Han blev 44 år gammel, Indsiddet og Arbejdsmand i Byrum sogn", og som en bemærkning: "Findes Død paa Marken, ihjelstukket med en Lang Spids Instrument"

Den næste der er død og begravet er Niels Nørgaard der døde d. 25. oktober 1834 og blev begravet ved Byrum kirkegård d. 10. november. Han blev 38 år gammel. Om ham står der: "Jordbruger i Byrum Sogn" og i bemærkningsfeltet: "Aflivet sig selv og begravet udenfor Kirkegaarden

Der må være en sammenhæng mellem disse drastiske meldinger, "ihjelstukket med et spids instrument", og "aflivet sig selv"

Men først vil jeg gå lidt tilbage i tiden, nærmere bestemt 1. februar 1834 hvor der blev foretaget folketælling over det ganske land, og dermed også på Læsø. Disse folketællingsoversigter giver et lille billede af de to hovedpersoner.

Først er det Hans Olesen Dahl, som boede til leje på en gård i Byrum sogn.

Jens Kierulf, 48 aar, gift, skræddermester og lever tillige af jordbrug.

Marne Sophie, 37 aar, gift, hans kone.

Hedevig Magdalene, 2 aar, ugift, deres barn.

Karoline Holm, 13 aar, ugift, pleiebarn

Henriette Holm, 12 aar, ugift, pleiebarn

Stine, 34 aar, ugift, tjenestepige

Christen Himmerig, 81 aar, gift, i aftægt

Else Svendsdatter, 71 aar, gift, i aftægt

Hans Olesen, 40 aar, gift, Indsiddet og Daglejer

Ane Margrethe Andersdatter, 42, gift, hans kone

Kirstine Svendsdatter, 85 aar, Enke, Huusmoders moder der af dem forsørgeres.

Niels Pedersen Nørgaard ved samme folketælling, Han boede i et hus ligeledes i Byrum sogn.

Niels Pedersen Nørgaard, 38 aar, Enke, ernærer sig med hans jordlod.

Peder Nielsen, 14 aar, ugift, hans søn

Christen Nielsen, 12 aar, ugift, hans søn

Det var nogle drastiske hændelser der var foregået på øen, og i et sådan tilfælde er det kongens foged der må tage sig af sagen. Følgende er en afskrift af fogedprotokollen på Læsø, hvor jeg har valgt at bibeholde den oprindelige sprogbrug og stavemåde.

Aar 1834 den 23de October om Formiddagen Kl. 10 mødte Fogden paa Bernt Madsens Bopæl i Byrum saavel som de 2de Testes Hoffmann og Anders Christian Christensen hvortil Anledningen var at det for Førstnævnte i dag var anmeldt at Indsiddet Hans Olesen Dahl i morges var fundet liggende død paa Christopher Larsens Mark i bemeldte Byrum. – Landlægen Hr. König var ved Forretningen tilstæde lige fra det Øieblik af man paa Marken besigtigede det døde Legeme. Fogden tilligemed Mændene forefandt meernævnte Afdøde eller hans Lig liggende paa Marken, hvilende med Ansigtet vendt mod Jorden paa sine Arme, iført nogle gamle forslidte Klæder som Arbejdsfolk

sædvanligt bruger. Men ved at undersøge Liget nøiere befandt det at have et Saar i Ryggen paa den høire Side og ligeledes et saa betydeligt Saar under Brystet at endel af Indvoldene var udvældet af Kroppen. – Paa Stædet hvor Liget laa befandt noget Blod, ligesom dets Hænder indvendig vare blodige, men iøvrigt kunde om og ved den Afdøde ikke opdages noget som ledte til Oplysning om hans Dødsmaade. I Ligets ene Vestelomme var en almindelig Lommekniv hvorpaa stod indgravet Bogstaverne NØ, men intet Blod saaes paa samme, der var tillukket, hvilket derimod var Tilfældet med Klæderne den Afdøde havde paa, dog ikkun an og ved de omtalte Saar. – Fogden besørgede strax Liget ved sin egen Vogn henkjørt til den afdødes Bopæl hos Niels Krag (Hans O. Dahl må være flyttet efter folketællingen), der boer paa samme Sted som Berent Madsen hvor denne Forretning i Mangel af Leilighed hos den Afdødes Hustru afholdes. – Liget derefter afført alle dets Klæder og i Fogedens som de 2de tilstædeværende Vidners Overværelse undersøgt og obduceret af Landlægen der angaaende dets Tilstand og det derpaa fundne Saar erklærede sig som følger: han havde forefundet afgangne Hans O. Dahls Lig som Fogden havde bemærket liggende paa Marken i saadan Stilling som anført, og efterat det var hjemført og afklædt var paa samme forefundet anbragt under Brystet, noget lidet til venstre Side et meget stort Saar, hvis Omfang overgik en Species Dimension, gennem hvilket endel af Indvoldene i Underlivet og navnlig en Stk. af Leveren, var udtraadt eller udrevet. – Ved Obduktion forefandt at Leveren yderligere var aldeles destrueret samt ligeledes Galdeblæren og de omkring liggende Dele beskadigede i høi Grad. Comparanten antager det rimeligt at Saaret er foraarsaget ved et rundt dog saa skarpt Instrument at det med Kraft har været indstødt gennem Vesten, Trøie og den lærreds Skjorte som Liget havde paa, gennem det hele Legeme og derpaa gaaet ud paa den høire Side af Rygraden hvor det Saar som paa Ligets Ryg befindes er ulige mindre end det forreste. – Landlægen erklærede fremdeles at dette Saar der maa præsummeres at være den Afdøde tilføiet forfra og som ender sig gennem Indvoldene som anført i Ryggens yderste Deel i og for sig selv ses været dødeligt og om ingen anden Aarsag havde været tilstæde, maatte have haft Hans O. Dahls Død til absolut Følge. – Angaaende Leverens Tilstand bemærker han in specie at samme blev af ham seet at være dels gennemstukket, dels i flere Stykker, hvortil han formoder det indbragte mordiske Legemes givne Bevægelser at have været Aarsagen. – In caritate abdominis forefandt en del levret Blod, men iøvrigt opdagede han ingen Læsioner paa Tarmene i Underlivet. – Saavel Landlægen som Fogden antog det fysisk umuligt at den Afdøde kunde selv have tilføiet sig de paa hans afsjelede Legeme opdagede Læssioner. – Lige saa lidet havde de den Formening at et uvane Creatur kunde have bibragt Hans Olesen Dahl de omhandlede Saar, saa de maatte befrygte at saadant var skeet af et andet Menneske – Dette formentlig ogsaa Fogedens Vidner. – Endelig havde Mændene saavelsom Landlægen og Fogden synet de Klæder Liget havde været iført, og befundet at endog Væsten bag til skjønnes gennemstukket, formentlig af det forfra indbragte og gennem Legemet strængte Instrument, dog lade Læssionerne paa Klæderne neppe formodet at de vare foraarsagede ved en lang Kniv eller andet fladt skjærende Instrument. Landlægen begjærede fremdeles tilført hvad ogsaa Fogden og Vidnerne erkjende at man ikke paa Ligets øvrige Dele har opdaget Spor af Saar eller anvendt Vold videre end ommeldt. – For det Tilfælde at Nogen skulde antage det muligt at et hornet Creatur skulde have anfaldt den Afdøde, bemærkedes at denne skal have været en stærk og kraftfuld Mand der formentlig let kunde have forsvaret sig imod dette; ligesom at Liget laa paa Marken ikke langt fra Stæder hvortil han kunde have retireret sig samt at Hans O. Dahl efter Rettens Vidne Anders Christian Christensens Udsagn gik fra sit Dagarbeide hos Mads Kjeldskov i aftes paa en Tid da vist kun faa Creaturer vare paa Marken, og man desuden intet har hørt om at enten her eksisterede løsgaaende Tyre eller andre uvane Creaturer som kunde tilskrives Ulykken – Desuden erklærede Landlægen gjentagende at Saaret intet Udseende havde som engang antog det muligt at det kunde være foraarsaget af et umælende Dyr. – Paa Grund af disse Sagens Omstændigheder sluttede

Fogden denne Forretning for uopholdeligt at paabegynde et Forhør til Sagens yderligere Undersøgelse, C.M.R. Ørum, C. I. König. Som Testes Hoffmann, Anders Chr. Christensen /:m.f.P:/

En af underskriverne var Landlægen C.I. König. Det må have været en hård omgang for ham, for når man ser i rækken af begravede i Byrums sogns kirkebog, så ved vi nu at Hans O. Dahl og Niels Nørgaard blev indført efter hinanden i kirkebogen, og straks efter dem står der: "Christian Israel König der døde d. 5. november og blev begravet d. 10. november", eller samme dag som Niels Nørgaard. Det må formodes at Landlæge König blev begravet inde på kirkegården. I øvrigt står der i bemærkningsfeltet: "havde i 31 aar været Læge her paa Læsø"

Her ses de tre begravelser:

den 18 ^{de} October	den 27 ^{de} October	Hans O. Dahl	Christen Hoffmann og Anders Chr. Christensen	11/11/1834	1834	Christen Hoffmann og Anders Chr. Christensen
den 28 ^{de} October	den 10 ^{de} November	Niels Nørgaard	Frankenberg og Byrum Kirke	11/11/1834	1834	Niels Nørgaard
den 5 ^{de} November	den 10 ^{de} November	Christian Israel König	Christen Hoffmann og Anders Chr. Christensen	11/11/1834	1834	Christian Israel König

Kongens foged, eller andre må have haft en mistanke om hvem der stod bag overfaldet på Hans Dahl. Det forhør der skulle indledes var af den mistænkte Niels Pedersen Nørgaard, som på mystisk vis var forsvundet; men han blev fundet igen!

Atter er det fogedprotokollen der beretter:

Aar 1834 den 25de October om Morgenen Kl. 8½ var Kongens Foged tilstæde i Niels Nørgaards Bopæl i Byrum i Overværelse af de 2de Testes Lars Søren Berntsen og Ole Blom for at foretage Synsforretning over Ejerens Niels Nørgaards Lig, som var befundet hængende Død i hans Lade, hvilket blev Fogden anmeldt ved hans Ankomst til Stedet tidligere samme Dag, hvis aarsag det ogsaa var foranstaltet at Landlægen nu var kommet til tilstæde. Erik Christensen Bak fremstod og formanet til Sandhed tilkjendegav at han noget lidet før Solens Opgang var kommet til Niels Nørgaards Sted, hvor han vidste at Vagt var posteret for at anholde sidstnævnte Person der igaar Eftermiddag og i Aftes forgjæves var eftersøgt for at stillet for et Forhør til Undersøgelse af hvem der maatte have myrdet Hans Dahl og havde Comparenten efter Birkedommerens Paalæg selv været med at tilsige bemeldte Vagt hvorfor han havde for godt at see om de Tilsagde var tilstæde samt at erfare om Niels Nørgaard var hjemkommen. – Ved hans Ankomst i dag Kl. omtrent 5 á 6 Morgen tilkjendegav Vagten at Niels Nørgaard endnu ikke havde ladet sig see. / Man antog nemlig i aftes at han mueligt kunde være paa Marken for at eftersøge Creatureerne eller være ude af anden Aarsag / Comparenten svarede dertil at saa befrygtede han at det ikke var rigtig og uagtet de Vagthavende sagde at de havde søgt om Ejeren rundt om i Gaarden uden at erfare noget om ham umiddelbart han forekom besluttede han at søge paa ny – Ved at oplukke den Dør som er i Gaarden indtil det Rum eller den Lade hvor foruden endeel Skafter, en Stump Tømmer- og Snedkerredskaber findes erfarede han at den faldt om end almindeligt tilbage til højre Side, der saa ud til at være tildækket med Korn. – Han opdagede anlediget deraf at en Gang var ved Enden ind til et tomt Gulv. – Derind begav han sig og saa da noget Lysning fra den udvendige Side igjennem eller ved en Dør, som er nord paa Laden ud til Marken. – Efter nogen Møje fik han omsider denne aabnet op blev da et Par Træskoe vare som stod ved Døren. – Dette opvakte Tvivl hos ham om at en Ulykke var foregaaet og han kaldte derpaa den ene af de Vagthavende Søren Mejling som fulgte med ham ind i Huset, men havde holdt sig noget tilbage. – De saae da begge paa en Gang Niels Nørgaard hængende i et Reeb ved Hanebjelken paa den østre Side af Remmet. – Dette blev strax de Øvrige Vagthavende tilkjendegivet og Comparenten nedskjar saa hastig det lod sig gjøre den hængte medens Søren Mejling og de Øvrige holdt ved Liget, som var ganske stivt og koldt. – Der blev derpaa foranstaltet

Bud afskikket til Birkedommeren og Landlægen for at melde det Passerede men den Første kom uden at denne Underretning kunde have naaet ham i hans Hjem kort efter tilstæde. – Comparenten antager det aldeles usandsynligt at Andre end den Hængte selv kan have udøvet Gjerningen og mener det mueligst at Frygt for at stilles for Forhør til Undersøgelse om det paa Hans Dahl begangne Mord har tvunget ham til denne Beslutning. – Han ratificerede og aftraadte. – Dernæst fremstod Søren Mejling der formanet til Sandhed forklarede at han som af Erik Christensen angivet fulgte med ind i Laden hvor det omhandlede Rum opdagedes og at derefter passerede som forrige Deponent har udsagt. – Comparenten har i nat efter Tilsigelse været Vagt. – Fremdeles fremstod Ole Blom der ogsaa i afvigte Nat har deltaget i Vagten som i aftes posteredes i Niels Nørgaards Huus da denne savnedes og forgjæves eftersøgte eller ventedes at hjemkomme, han formanedes til Sandhed og forklarede at det forholder sig rigtigt at han med de øvrige Vagthavende da den forventede eller savnede Person ej kom hjem saasart det blev lyst saae efter i Udhusene om han ikke der maatte opdages enten døde eller levende men forgjæves indtil Erik Christensen efter at have opdaget det omtalte Rum eller Gangen dertil som de aldeles havde ladet forbigaae deres Opmærksomhed kaldet paa ham og de Øvrige og der foregik da saaledes som 1ste Deponent har udsagt. – Comparenten var med ved den Hængtes Nedtagelse, og Liget var meget stivt og koldt. – Vidnet aftraadte - Landlægen Herr. König som fra Forretningens Begyndelse havde været tilstæde besigtigede tilligemed Fogden og Fogedens Vidner Liget af bemeldte Niels Nørgaard der blev befundet aldeles uden andre Saar eller Meen end de som skjønnedes at være en Følge af at han paa den nævnte Maade har aflivet sig hvilket de efter Omstændighederne antog for aldeles afgjort og mente foraarsaget af Frygt for at stilles for Forhør i Anledning af Undersøgelsen om det paa Hans Dahl begangne Mord. Landlægen erklærede fremdeles at efter al Rimmelighed har den Døde hængt en meget lang Tid og at al Forsøg paa Oplivelse vilde være forgjæves. – Dem Afdødes Fader Peder Nørgaard var tilstæde og tilkjendegav at han igaar Omtrent 3 Eftermiddag havde søgt hans Søn Niels Nørgaard paa hans Bopæl og ikke fundet ham, men derimod Døren til Værelserne aabne hvis aarsag han antog ham dog for hjemme, og eftersaa i Udhusene men da han heller ikke fandtes der formenten han at han var gaaet i Marken efter Creaturerne og forlod derpaa Stedet. – Han antager derfor at Ulykken allerede den Tid maa være skeet. – Ole Bloms vidneudsagn blev lydelig oplæst for ham imedens ogsaa Hoffmann var tiltroet som Rettens Vidne og Fornævnte ratificerede samme. - Forretningen sluttet, Ørum, König. Som Vidner Lars Søren Pedersen, Ole Blom, Hoffmann

Paa Læsø fandtes den 23de October død paa Marken Indsidder Hans Olsen Dahl, liggende paa Maven med Hovedet hvilende paa Armen. Man opdagede snart et lidet Hul paa den høire Side af Ryggen, samt at den Afdødes Hænder vare blodige indvendig; men ved at vende Liget om, fandtes paa dette, under Brystet, lidet til venstre Side, anbragt et saa betydeligt Saar, at en Deel af Indvoldene i Underlivet deraf vare udtraadte, og af over en Species Dimension. Ved den afholdte Obductions-Forretning befandtes Leveren i mange Stykker, ligesom Galdeblæren og de omkringliggende Dele beskadigede i høi Grad, og det blev ved samme antaget aldeles afgjort, at den Afdøde var gjennemboret af et andet Menneske med et rundt, dog skarpt Instrument. Saasart der under den anstillede offentlige Underfølgelse til Gjærningsmandens Opdagelse, begrundte at falde Mistanke paa Huusmand Niels Pedersen Nørgaard, blev en Betjent affendt for at hente ham til Forhøret, men

Sagen har uden tvivl været en stor sensation på Læsø; men det var den også andre steder. Til venstre ses et udsnit fra Aalborg Stiftstidende d. 11. november 1834. Det meste stemmer overens med hvad der stod i fogedens protokol. Men der var et par nye oplysninger.

og fra næste spalte i avisen

Han var intet Steds at opdage, og først om Morgenens derpaa, ved Solens Drgang, fandtes han hængende paa et skjult Sted i sin Lade. Hvad der kan have bevæget ham til denne skrækkelige Gjerning, saafremt han er Morderen, er ikke opdaget, men de Afdøde have havt Disputer sammen angaaende en igjen ophævet Huushandel, ligesom en, dog kun svag, Formodning haves for, at N. Nørgaard, der var Enkemand, havde fattet Godhed for H. Dahls Kone.

I det sidste afsnit herover står der bla. "Hvad der kan have bevæget ham til denne skrækkelige Gjerning, saafremt han er Morderen, er ikke opdaget, men de Afdøde have havt Disputer sammen angaaende en igjen ophævet Huushandel, ligesom en, dog kun svag, Formodning haves for, at N. Nørgaard, der var Enkemand, havde fattet Godhed for H. Dahls Kone."

Disse sidste betragtninger var kun gisninger, og vi finder aldrig ud af om det var Niels Nørgaard der var gerningsmanden, og i så fald hvad hans motiv eller motiver var.

Til afslutning ses her et par indførsler fra Læsø Birks skøde- og panteprotokol, som på en måde sætter et punktum for Hans O. Dahl og Niels P. Nørgaard:

Hans O. Dahl:

Jeg underskrevne Johanne Hansdatter der er Moder til afgl. Hans Olesen Dahl af Læsø med Lavværge Hans Christian Jensen, gift med Ane Olesdatter, en Søster til bemeldte Afdøde, Berent Madsen, som Værge for samme Afdødes umyndige Søster Maren Olesdatter og Hans Broen paa sin Hustrus Kirsten Olesdatters Vegne, der var Søster til atternævnte Afdøde, tilstaae herved at have af Skifteforvalteren paa Læsø Hr. Birkedommer Ørum modtaget god Rede og Rigtighed for de ved Skifteslutning af 30te juli d.A. efter merbemeldte H. Dahl falden i Arv, nemlig paa en Søsterlod 9 rbd. 3 mk. 10 ²/₇ sk. S. og T., eller i alt 33 rbd. 3 mk. 12 sk., skriver tredive og tre Rigsbankdaler tre Mark og tolv Skilling Repræsentativer, da denne Sum Contant er os udbetalt. Som en Følge heraf love og tilsige vi at holde Skifteforvalteren samt andre Vedkommende kræves- og ansvarsløs i Anledning af bemeldte Skifte. Læsø og Sæbye den 30te Juli og 11te August 1835, Berent Madsøn, Hans Broen. Til Vitterlighed for B. Madsens og H. Broens Underskrifter, J.C. Elling, Lars M. Back, Johanne Hansdatter /:med ført Pen:/ Hans Christian Jensen. Til Vitterlighed, Niels Christensen Smed /:med ført Pen:/ C. Hassing. Læst paa Læsø Birketing den 9de November 1835, og protocolleret Folio 485, C.M.R. Ørum.

Niels P. Nørgaard:

Enhver som maatte have nogen Fordring paa Dødsboet efter afgl. Niels Pedersen Nørgaard af Býrum Sogn indkaldes herved med 12 Ugers Varsel til for mig som Skifteforvalter, at anmelde og legitimere deres Tilgodehavende. Læsø den 9de Marts 1835, C.M.R. Ørum (L:S)

Christian Michael Rottbøll Ørum, Kongelig Maiestæts Birkedommer og Skriver samt Auctionsdirecteur ved Læsø Birk. Gjør vitterligt: at Aar 1834 den 6te November om Formiddagen Kl. 9 blev en Auctionsret nedsat paa afgangne Niels Nørgaards Bopæl i Býrum Sogn, og betjent af den ordinaire Auctionsdirecteur i Overværelse af Vidnerne, Sognefoged Jens Chr. Elling og Jens Larsen Kokvad for at forauktionere det bemeldte N. Nørgaards Stervbo tilhørende Stæd. Af de ved Auctionen fremlagte Conditioner for Salget anføres her følgende bestemmelser: a) Stædet der oprindeligt bestaaer af No.86 med Hartkorn 2 Skp. 1 Fdkr. 1 Alb. og en del af No.83 med Hartkorn 1

Skp., i alt 3 Skp. 1 Fk. 1 Alb. sælges i den Stand det nu er og forefindes, samt staaer fra Approbationen af for Kjøberens Regning og Risico. b) Alle af Stædet svarende Skatter og andre Afgifter af hvad Navn nævnes kan, tilsvares af Kjøberen fra 1st Januar 1835, og Kjøbesummen erlægges skadesløst i enhver Henseende den 13de Juni førstkommende til Skifteforvalteren i Boet tilligemed 1/2 Aars Renter. c) Saa snart Buddet maatte approberes, thi Boet eller Skifteretten forbeholder sig en Tid af 2 Timer fra Hammerslaget af til at antage eller forkaste det skete høieste Bud betaler Kjøberen efter nærmere Regning, alle af Auctionen, dens Tilvarsling og Kjøbet flydende Omkostninger ligesom han erholder Skjøde paa sin egen Bekostning. Efter de fremlagte Conditioner blev Stervbostædet af Hartkorn i alt 3 Skpr. 1 Fdkr. 1 Alb. opraabt for Vurderingssummen 350 rbd. Sedler, hvilken Sum nedsattes eftersom intet Bud derpaa skete, til 250 rbd., hvorefter bemeldte Eiendom efter adskillige Bud og Overbud paa nærmere Approbation blev tilslaget Krigsraad og Forligelsescommissair Hjort for den Summa 351 rbd. skriver tre hundrede halvtredsindstyve og en Rigsbankdaler Sedler, og angav han Budet at være sket i Commission af Christopher Larsen af Hals, som var tilstæde og vedkjendte Rigtigheden heraf. Det skete høieste Bud blev af Skifteforvalteren efter Overlæg med Børnenes Værge, approberet inden (**Fol 486**) Approbationstidens Udløb, og Hr. Krigsraad Hjort tilbød sin Selvskjöldnercaution for Kjøberen, som naturligvis blev antaget, og gaves af Auctionsdirecteuren meernævnte høieste Bud saaledes Auctionsvirkning. Og da Kjøbesummen til mig som Skifteforvalter i Stervboet efter afgl. Niels Pedersen Nørgaard i sin Tid mod særskilt Qvittering er betalt, saa bliver det solgte Stæd No.86 i Býrum Sogn, af Hartkorn i alt 3 Skp. 1 Fdkr. 1 Alb. herved, i overensstemmelse med de om Auctionsvæsenet gjeldende Anordninger og foranførte Conditioner, tilskjødet Kjøberen Christopher Larsen Hals, som en lovlig kjøbt og betalt Eiendom, dog uden mindste Hjemmelspligt eller Ansvar for mig eller Arvinger. Til Stadfæstelse under min Haand og Embedssegl. Læsø Birketing den 21de Novber. 1835, C.M.R. Ørum

Dermed var et trist kapitel i Læsøs historie afsluttet.

Kurt Dahl, Svenstrup – februar 2014